

LIETUVOS RESPUBLIKOS ALTERNATYVIŲJŲ DEGALŲ ĮSTATYMAS

2020 m. d. Nr.
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir tikslas

1. Šis įstatymas nustato alternatyviųjų degalų ir degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo transporto sektoriuje plėtrą Lietuvos Respublikoje, siekiant įgyvendinti valstybės transporto, energetikos ir klimato kaitos politikos strateginius tikslus.

2. Įstatymo tikslas – mažinti transporto sektoriaus poveikį klimato kaitai ir aplinkos oro taršai, siekiant, kad 2030 metais atsinaujinančių išteklių energijos dalis transporto sektoriuje, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu transporto sektoriuje, sudarytų ne mažiau kaip 15 procentų. Tuo tikslu skatinti naudoti degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių ir kitus alternatyviuosius degalus, palaipsniui didinant transporto sektoriaus energijos šaltinių įvairovę ir mažinant transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyto tikslo siekiama nustatant įpareigojimus degalų tiekėjams dėl degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių tiekimo, didinant pažangiųjų biodegalų naudojimo apimtį, skatinant elektros energijos naudojimą transporte, vykdam alternatyviųjų degalų infrastruktūros plėtrą, įtvirtinant netaršių transporto priemonių, registruojamų Lietuvoje, naudojimo tikslus ir didinant reikalavimus, keliamus viešiesiems pirkimams, atliekamiems transporto srityje.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Alternatyvieji degalai** – degalai, įskaitant degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių, ir energijos šaltiniai, kuriais transporto sektoriuje galima pakeisti naftos degalus ir kuriuos naudojant prisidedama prie transporto priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir gerinamas transporto sektoriaus aplinkosauginis veiksmingumas: elektros energija, vandenilio dujos, sintetiniai degalai ir parafininis kuras, suslėgtos ir suskystintos gamtinės dujos.

2. **Alternatyviųjų degalų infrastruktūra** – alternatyvius degalus naudojančios transporto priemonės ir alternatyviųjų degalų tiekimui į transporto priemones naudojami degalų pildymo punktai ir elektromobilių įkrovimo prieigos.

3. **Biodegalai** – iš biomasės gaminami skystieji arba dujiniai transporto degalai.

4. **Degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių** – degalai, gaminami iš atsinaujinančių energijos išteklių ir energijos šaltiniai, kuriuos naudojant mažinamas transporto sektoriaus poveikis klimato kaitai: biodegalai, biodujos, nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai ir elektros energija.

5. **Degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių apskaitos vienetas** (toliau – **DAEI apskaitos vienetas**) – apskaitos vienetas, kuris DAEI apskaitos vienetų registre skiriamas už vidaus rinkoje parduotus degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių ir naudojamas degalų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjų įpareigojimų įvykdymo vertinimui.

6. **Degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių apskaitos vienetų registras** (toliau – **DAEI apskaitos vienetų registras**) – Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos paskirtosios institucijos,

įstaigos ar įmonės valdoma duomenų bazė, kurioje kaupiama ir tvarkoma informacija apie skirtus ir perleistus degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių apskaitos vienetų ir kurioje degalų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjai teikia įpareigojimų vykdymo ataskaitas.

8. **Degalų tiekėjas** – subjektas, tiekiantis degalus ir (ar) energiją ir Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo nustatyta tvarka turintis prievolę už vidaus rinkai arba savo reikmėms patiektus degalus ir (ar) energiją sumokėti akcizą.

9. **Elektromobilis** – motorinė transporto priemonė, kurioje sumontuota jėgos pavara, turinti bent vieną ne išorinį elektros energijos keitiklį su elektrine įkraunamąja energijos kaupimo sistema, kurią galima įkrauti iš išorės.

10. **Elektromobilių didelės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektromobiliui perduodama elektrinė galia yra didesnė kaip 49 kW, bet ne didesnė kaip 149 kW.

11. **Elektromobilių įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo sąsaja, per kurią vienu metu galima įkrauti vieną elektromobilį, arba įrenginys, kuriuo vienu metu galima sukeisti vieno elektromobilio akumuliatorių.

12. **Elektromobilių įkrovimo prieigos operatorius** – fizinis ir (ar) juridinis asmuo, teikiantys elektromobilių įkrovimo paslaugas klientams.

13. **Elektromobilių įkrovimo stotelė** – elektros inžinerinis įrenginys, turintis vieną ar daugiau elektromobilių įkrovimo prieigų ir bendrą vartotojo identifikacijos sąsają. Kai elektromobilių įkrovimo stotelė turi kelias skirtingos galios elektromobilių įkrovimo prieigas, tokiai stotelei taikomi reikalavimai, skirti jos didžiausios galios elektromobilių įkrovimo prieigai.

14. **Elektromobilių įprastos galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektromobiliui perduodama elektrinė galia yra ne didesnė kaip 22 kW, išskyrus ne didesnės kaip 3,7 kW galios vienos fazės elektros įrenginius, kurie įrengti privačiuose namų ūkiuose arba kurių pirminė paskirtis nėra elektromobilių įkrovimas ir kurie nėra viešai prieinami.

15. **Elektromobilių labai didelės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektromobiliui perduodama elektrinė galia yra didesnė kaip 149 kW.

16. **Elektromobilių vidutinės galios įkrovimo prieiga** – elektromobilių įkrovimo prieiga, kurios elektromobiliui perduodama elektrinė galia yra didesnė kaip 22 kW, bet ne didesnė kaip 49 kW.

17. **Grynasis elektromobilis** – transporto priemonė be vidaus degimo variklio, kurioje energija mechaniniam judesiui atlikti tiekama tik iš elektros energijos kaupiklio, įkraunamo iš išorės.

18. **Hibridinė transporto priemonė** – transporto priemonė, kurioje energija mechaniniam judesiui atlikti tiekama iš dviejų ar daugiau transporto priemonėje esančių sukauptos energijos šaltinių: sunaudojamų degalų ir elektros energijos kaupiklio (baterijos, kondensatoriaus).

19. **Mažos taršos zona** – savivaldybės tarybos nustatyta miesto teritorija, kurioje ribojamas arba visiškai draudžiamas transporto priemonių eismas, išskyrus visai netaaršias transporto priemones.

20. **Nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių** – skystieji arba dujiniai transportui naudojami degalai, kurių energijos kiekis sukaupiamas iš atsinaujinančių energijos išteklių, išskyrus biomasę.

21. **Netarši transporto priemonė** – M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonė, kurios išmetamo CO₂ kiekis neviršija 50 g/km, o realiomis važiavimo sąlygomis išmetamų teršalų kiekis neviršija 80 procentų ribinės vertės, nustatytos 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (Euro 5 ir Euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos, o nuo 2026 m. sausio 1 d. – M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonė, kurios išmetamo CO₂ kiekis yra lygus 0 g/km, arba M3, N2, arba N3 kategorijos transporto priemonė, naudojanti alternatyviuosius degalus, išskyrus skystųjų biodegalų ir mineralinių degalų mišinius bei degalus, pagamintus iš didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų, kurių atveju stebima reikšminga jų auginimo teritorijos plėtra užimant žemės, kurioje yra didelių anglies sandėpų, plotus pagal 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją.

22. **Pažangieji biodegalai** – iš biomasės atliekoms ir liekanoms priskiriamų pradinių žaliavų, numatytų Lietuvos Respublikos energetikos ministro patvirtintame žaliavų sąraše, gaminami biodegalai.

23. **Privati elektromobilių įkrovimo prieiga** – nevieša elektromobilių įkrovimo prieiga, kuri yra prieinama tik konkrečiai fizinių arba juridinių asmenų grupei ir kuri nėra eksploatuojama pelno siekimo tikslais.

24. **Pusiau vieša elektromobilių įkrovimo prieiga** – iš dalies vieša elektromobilių įkrovimo prieiga, kuri yra prieinama visiems elektromobilių vairuotojams elektromobilių įkrovimo prieigos operatoriaus nustatytu laiku ir nustatytoje teritorijoje ir kuri nėra eksploatuojama pelno siekimo tikslais.

25. **Suskystintų gamtinių dujų pildymo punktas** – suskystintų gamtinių dujų priėmimo, laikymo ir pildymo infrastruktūra, kurią sudaro stacionarusis arba mobilusis įrenginys, priekrantės įrenginys ir kuri skirta suskystintomis gamtinėmis dujomis varomoms kelių transporto priemonėms, jūrų ir (ar) vidaus vandenų transporto priemonėms pildyti.

26. **Suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktas** – suslėgtoms gamtinėmis dujomis tiekti skirta degalų pildymo infrastruktūra, kurią sudaro stacionarieji arba mobilieji įrenginiai ir kuri skirta suslėgtomis gamtinėmis dujomis varomoms kelių transporto priemonėms pildyti.

27. **Transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjas** – subjektas, tiekiantis gamtines dujas transporto sektoriaus galutiniams vartotojams per degalų arba suskystintų gamtinių dujų pildymo punktus.

28. **Vandenilio dujų pildymo punktas** – vandenilio dujomis tiekti skirta degalų pildymo infrastruktūra, kurią sudaro stacionarieji arba mobilieji įrenginiai, įskaitant vandenilio dujų talpyklas.

29. **Viešoji elektromobilių įkrovimo prieiga** – visiems elektromobilių vairuotojams viešai prieinama ir į Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemą įtraukta elektromobilių įkrovimo prieiga.

30. **Viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės dinaminiai duomenys** – viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės duomenys, kuriuos sudaro stotelės pasiekiamumas, užimtumas, vidutinė paslaugos kaina galutiniam vartotojui, nesudariusiam sutarties su viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos operatoriumi.

31. **Viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės statiniai duomenys** – viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės duomenys, kuriuos sudaro stotelės identifikacinis numeris, koordinatės, adresas, galia, įkrovimo ir jungčių tipai, darbo valandos, atsiskaitymo už paslaugas būdai, savininko ir (ar) valdytojo kontaktinė informacija.

32. **Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema** – duomenų bazė, kurioje registruojami, kaupiami ir tvarkomi viešųjų elektromobilių įkrovimo stotelių statiniai ir dinaminiai duomenys.

33. **Visai netarši transporto priemonė** – netarši transporto priemonė be vidaus degimo variklio arba su vidaus degimo varikliu, naudojančiu alternatyviuosius degalus ir išmetančiu anglies dioksido (CO₂) mažiau kaip 1 g/km arba mažiau kaip 1 g/kWh.

34. Transporto priemonių kategorijos suprantamos taip, kaip nurodyta 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB.

35. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatyme, Lietuvos Respublikos kelių įstatyme, Lietuvos Respublikos transporto veiklos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos akcizų įstatyme, Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme, Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodekse ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose veiklą transporto ir energetikos sektoriuose.

ANTRASIS SKIRSNIS

ALTERNATYVIŲJŲ DEGALŲ NAUDOJIMO TRANSPORTO SEKTORIUJE VALSTYBINIS VALDYMAS

3 straipsnis. Valstybinio valdymo institucijos

Alternatyviųjų degalų naudojimo transporto sektoriuje valstybinį valdymą vykdo:

- 1) Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;
- 2) Energetikos ministerija ar jos įgaliota institucija, įmonė ar įstaiga;
- 3) Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija ar jos įgaliota institucija, įmonė ar įstaiga;
- 4) Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija;
- 5) Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija;
- 6) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba);
- 7) savivaldybės;
- 8) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija;
- 9) Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija;
- 10) Viešųjų pirkimų tarnyba.

4 straipsnis. Vyriausybės kompetencija

1. Vyriausybė:

1) nustato Aplinkos ministerijos, Energetikos ministerijos ir (ar) Susisiekimo ministerijos parengtas paramos skyrimo alternatyviaisiais degalais varomoms transporto priemonėms įsigyti ir (ar) joms reikalingai infrastruktūrai įsigyti, įrengti, modernizuoti ir (ar) plėsti skatinimo tvarkas;

2) nustato paramos pažangiųjų biodegalų gamybai skyrimo tvarką;

3) tvirtina Darnaus judumo fondo nuostatus.

2. Vyriausybės įgaliota institucija:

1) tvirtina Konfiskuotų alkoholio produktų panaudojimo biodegalų gamybai taisykles;

2) nustato privalomus aplinkos apsaugos kriterijus, taikomus valstybės institucijų, įstaigų ir įmonių perkamoms transporto priemonėms;

3) atlieka mažmeninės prekybos degalais vietų kontrolę, tikrindama, ar degalų tiekėjai tinkamai vykdo šio įstatymo 15 straipsnio 6 dalyje numatytus reikalavimus;

4) dalyvauja patikrinimuose, nurodytuose šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje, atlikdama mėginių paėmimą ir ištyrimą dėl degalų ir biodegalų sudėties ir rūšies nustatymo;

5) tikrina Lietuvos Respublikoje parduodamų degalų ir biodegalų mišinių atitiktį naftos produktų privalomiesiems kokybės rodikliams;

6) skiria šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nustatytas sankcijas.

5 straipsnis. Energetikos ministerijos kompetencija

1. Energetikos ministerija:

1) formuoja degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių plėtros politiką;

2) kartu su Aplinkos ministerija ir Žemės ūkio ministerija rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti paramos pažangiųjų biodegalų gamybai skyrimo tvarką;

3) kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija nustato biodegalų privalomuosius kokybės rodiklius;

4) Energetikos ministerijos įgaliotos institucijos, įstaigos ar įmonės teikimu nustato DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarką;

5) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Susisiekimo ministerijos kompetencija

Susisiekimo ministerija:

1) formuoja alternatyviųjų degalų infrastruktūros plėtros politiką;

2) nustato viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos sukūrimo ir administravimo tvarką;

3) nustato miestų darnaus judumo planų rengimo principus ir tvirtina parengtus darnaus judumo planus;

4) rengia ir tvirtina Energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos reikalavimų, taikomų įsigyjant kelių transporto priemones, nustatymo ir atvejų, kada juos privaloma taikyti, tvarkos aprašą;

5) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas.

7 straipsnis. Aplinkos ministerijos kompetencija

Aplinkos ministerija:

- 1) nustato gaminant ir naudojant biodegalus, skystuosius bioproduktus ir lyginamąjį iškastinį kurą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikio apskaičiavimo taisykles;
- 2) nustato biodegalų ir skystųjų bioproduktų naudojimo aplinkosaugos sąlygas.

8 straipsnis. Žemės ūkio ministerijos kompetencija

Žemės ūkio ministerija:

- 1) atlieka žemės ūkio biomasės panaudojimo biodegalų gamybai skirtų paramos priemonių įgyvendinimą, stebėseną ir valstybinę priežiūrą ir kontrolę;
- 2) tvirtina Biodujų gamybai iš ūkinių gyvūnų mėšlo ir kitų biologiškai skaidžių atliekų ir (ar) valymui bei suspaudimui teikiamos paramos taisykles.

9 straipsnis. Vidaus reikalų ministerijos kompetencija

Vidaus reikalų ministerija užtikrina, kad transporto priemonės, naudojančios alternatyviuosius degalus, transporto priemonių registre būtų registruojamos atsižvelgiant į transporto priemonės naudojamų alternatyviųjų degalų rūšį.

10 straipsnis. Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos kompetencija

Švietimo, mokslo ir sporto ministerija mokymo įstaigose formuoja švietimo programas, susijusias su iškastinio naftos kuro sukeliama poveikiu žmonių sveikatai ir aplinkai, visuomenės elgsenos formavimo ir jos įpročių keitimu, skatinant perėjimą prie netaršaus transporto naudojimo.

11 straipsnis. Tarybos kompetencija

1. Taryba:

- 1) prižiūri ir kontroliuoja, ar degalų tiekėjai ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjai tinkamai vykdo šio įstatymo 15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse numatytus įpareigojimus ir reikalavimus;
- 2) atlieka planinius ir neplaninius patikrinimus šio įstatymo ir Tarybos nustatyta tvarka;
- 3) nustato šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų įgyvendinimo vertinimo tvarką;
- 4) derina DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarką;
- 5) skiria šio įstatymo 32 straipsnyje 1 dalyje nustatytas sankcijas;
- 6) atlieka kitas šio įstatymo nustatytas funkcijas;

2. Tarybos veikla atliekant šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas funkcijas finansuojama iš valstybės biudžeto asignavimų.

12 straipsnis. Vietos savivaldos institucijų kompetencija

Vietos savivaldos institucijos:

- 1) skatina savivaldybėse veikiančias viešojo transporto, komunalinių ir keleivių vežimo bei kitas paslaugas teikiančias įmones, savivaldybių įstaigas ir įmones naudoti alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones;
- 2) savivaldybių tarybos nustato mažos taršos zonas savivaldybių teritorijoje, nustato lengvatines elektromobilių dalyvavimo eisme (maršrutinio transporto eismo juostos), įvažiavimo į mokamas zonas ir statymo miesto teritorijoje sąlygas;
- 3) imasi priemonių, kurios skatintų elektromobilių įkrovimo prieigų įrengimą savivaldybėje ir sudarytų tam palankesnes sąlygas;
- 4) įgyvendina darnaus judumo miestuose ir atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo plėtros planų priemones.

13 straipsnis. Viešųjų pirkimų tarnybos kompetencija

Viešųjų pirkimų tarnyba renka, kaupia ir tvarko duomenis apie atliekamus transporto priemonių ir paslaugų viešuosius pirkimus.

TREČIASIS SKIRSNIS

VIEŠIEJI PIRKIMAI KELIŲ TRANSPORTO SRITYJE

14 straipsnis. Viešiesiems pirkimams keliami reikalavimai

1. Perkančiosios organizacijos, kaip jas apibrėžia Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas, ir perkantieji subjektai, kaip juos apibrėžia Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymas, atlikdami viešuosius pirkimus privalo laikytis šiame straipsnyje numatytų reikalavimų, kai:

1) įsigyja kelių transporto priemones ar sudaro kelių transporto priemonių pirkimo, lizingo, nuomos arba išperkamosios nuomos sutartis dėl kelių transporto priemonių naudojimo;

2) pagal sutartis ar kitais teisėtais pagrindais yra teikiamos keleivinio kelių transporto, keleivių vežimo specialiais reisais, keleivių vežimo užsakomaisiais reisais, atliekų surinkimo, pašto siuntų vežimo keliais, siuntinių vežimo, pašto pristatymo ir siuntinių pristatymo paslaugos.

2. Perkančioji organizacija ar perkantysis subjektas privalo įvertinti kelių transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio poveikį energetikai ir aplinkai ir laikytis Energijos vartojimo efektyvumo ir aplinkos apsaugos reikalavimų, taikomų įsigyjant kelių transporto priemones.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais pirmuoju ataskaitiniu laikotarpiu iki 2025 m. gruodžio 31 d. atliekamiems viešiesiems pirkimams keliami reikalavimai išreiškiami procentinėmis dalimis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu kelių transporto priemonių parku:

1) netaršių M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 60 procentų;

2) netaršių N2 ir N3 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 8 procentus;

3) netaršių M3 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 80 procentų.

4. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais antruoju ataskaitiniu laikotarpiu iki 2030 m. gruodžio 31 d. atliekamiems viešiesiems pirkimams keliami reikalavimai išreiškiami procentinėmis dalimis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu kelių transporto priemonių parku:

1) netaršių M1, M2 arba N1 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti 100 procentų;

2) netaršių N2 ir N3 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti ne mažiau kaip 16 procentų;

3) netaršių M3 kategorijos transporto priemonių kiekis, palyginti su bendru viešuosiuose pirkimuose įsigyjamu tos pačios kategorijos kelių transporto priemonių kiekiu, turi sudaryti 100 procentų.

5. Kai atliekami netaršių M3 kategorijos transporto priemonių viešieji pirkimai, perkančioji organizacija turi užtikrinti, kad ne mažiau kaip 50 procentų atliktų viešųjų pirkimų būtų atlikti įsigyjant visai netaršias M3 kategorijos transporto priemones.

6. Jei nauji viešojo pirkimo tikslai laikotarpiui po 2030 m. sausio 1 d. nepriimami, toliau taikomi antruoju ataskaitiniu laikotarpiu nustatyti tikslai.

7. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi:

1) žemės ir miškų ūkio transporto priemonėms, kaip tai apibrėžta 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros;

2) dviratėms arba triratėms transporto priemonėms ir keturratėms transporto priemonėms, kaip tai apibrėžta 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros;

3) savaeigėms transporto priemonėms;

4) transporto priemonėms, suprojektuotoms ir sukonstruotoms ar pritaikytoms tik ginkluotųjų tarnybų reikmėms;

5) operatyviniams tikslams naudojamoms transporto priemonėms;

6) specialiai suprojektuotoms ir pagamintoms naudoti statybos aikštelėse ar karjeruose, uostų ar oro uostų teritorijose ar patalpose transporto priemonėms;

7) suprojektuotoms ir pagamintoms civilinės saugos, priešgaisrinės apsaugos ir viešajai tvarkai užtikrinti naudojamoms transporto priemonėms;

8) šarvuotoms transporto priemonėms, skirtoms vežamiems asmenims ar kroviniams apsaugoti;

9) greitosios pagalbos automobiliams, skirtiems ligoniams ar sužeistiesiems vežti su specialia tam skirta įranga;

10) transporto priemonėms, skirtoms žmonių palaikams vežti, su tam specialiai pritaikyta įranga;

11) neįgaliųjų vežimėliams vežti pritaikytoms transporto priemonėms, kurios sukonstruotos arba specialiai pertvarkytos taip, kad jose tilptų vienas ar daugiau neįgaliųjų vežimėliuose sėdinčių asmenų;

12) vikšrinėms transporto priemonėms;

13) M3 kategorijos transporto priemonėms, išskyrus M2 ir M3 kategorijos transporto priemones, kuriose be vairuotojo telpa daugiau kaip 22 keleiviai ir kuriose įrengtos keleiviams stovėti skirtos vietos, ir M2 ir M3 kategorijos transporto priemones, kuriose be vairuotojo telpa ne daugiau kaip 22 keleiviai, tačiau kurios skirtos stovintiems keleiviams vežti ir kuriose yra sėdynių.

8. Viešųjų pirkimų tarnyba renka, kaupia ir tvarko duomenis, susijusius su šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nustatytais viešiesiems pirkimams keliamais reikalavimais, atsižvelgdama į pagal kiekvieną sutartį nupirktų, lizingo būdu įsigytų, išsinuomotų arba išperkamosios nuomos būdu įsigytų kelių transporto priemonių skaičių, arba į kelių transporto priemonių, kurios bus naudojamos paslaugoms pagal kiekvieną sutartį teikti, skaičių.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

IPAREIGOJIMAI DEGALŲ TIEKĖJAMS IR JŲ KONTROLĖ

15 straipsnis. Įpareigojimai degalų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams

1. Degalų tiekėjai privalo užtikrinti, kad degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių bendroje degalų tiekėjo parduoto benzino ir dyzelino energinėje vertėje kiekvienais kalendoriniais metais sudarytų atitinkamą dalį:

1) nuo 2022 metų – ne mažiau kaip 6,8 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 0,2 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

2) nuo 2023 metų – ne mažiau kaip 7,2 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 0,4 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

3) nuo 2024 metų – ne mažiau kaip 7,8 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 0,7 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

4) nuo 2025 metų – ne mažiau kaip 8,6 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 1 procentinį punktą turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

5) nuo 2026 metų – ne mažiau kaip 9,8 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 1,4 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

6) nuo 2027 metų – ne mažiau kaip 11,3 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 1,8 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

7) nuo 2028 metų – ne mažiau kaip 12,9 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 2,2 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

8) nuo 2029 metų – ne mažiau kaip 14,7 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 2,7 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių;

9) nuo 2030 metų – ne mažiau kaip 16,8 procentinio punkto, iš kurių ne mažiau kaip 3,5 procentinio punkto turėtų sudaryti pažangieji biodegalai ir (ar) nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių.

2. Degalų tiekėjai, siekdami šio straipsnio 1 dalyje numatyto įpareigojimo, privalo užtikrinti, kad kiekviename parduodamo benzino litre būtų ne mažiau kaip 6,6 procento biodegalų, o kiekviename parduodamo dyzelino litre būtų ne mažiau kaip 6,2 procento biodegalų skaičiuojant pagal bendrą degalų ir biodegalų mišinio energinę vertę.

3. Transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjai privalo užtikrinti, kad biodujos arba nebiologiniai dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių parduotų gamtinių dujų energinėje vertėje kiekvienais kalendoriniais metais sudarytų atitinkamą dalį:

1) nuo 2025 metų – ne mažiau kaip 4,2 procentinio punkto;

2) nuo 2026 metų – ne mažiau kaip 6,3 procentinio punkto;

3) nuo 2027 metų – ne mažiau kaip 8,4 procentinio punkto;

4) nuo 2028 metų – ne mažiau kaip 10,8 procentinio punkto;

5) nuo 2029 metų – ne mažiau kaip 13,6 procentinio punkto;

6) nuo 2030 metų – ne mažiau kaip 16,8 procentinio punkto.

4. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyti įpareigojimai įgyvendinami naudojant DAEI apskaitos vienetų, suteikiamus šio įstatymo 16 ir 17 straipsniuose nustatyta tvarka, atskirai vertinant kiekvieniems kalendoriniams metams nustatytus įpareigojimus, kurie į kitus kalendorinius metus neperkeliami.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytas įpareigojimas gali būti įgyvendinamas tiekiant gamtinių dujų ir dujų, pagamintų ir atsinaujinančių energijos išteklių, mišinius arba panaudojant atsinaujinančių išteklių kilmės garantijas, kaip tai numatyta Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.

6. Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiose degalinėse turi būti prekiaujama benzinu, kurio kiekviename litre yra ne mažiau kaip 6,6 procento biodegalų, ir dyzelinu, kurio kiekviename litre yra ne mažiau kaip 6,2 procento biodegalų skaičiuojant pagal bendrą degalų ir biodegalų mišinio energinę vertę.

7. Mažmeninės ir didmeninės prekybos degalais vietose gali būti prekiaujama degalų mišiniais, kuriuose biodegalų, įmaišytų į mineralinius naftos produktus, energinė vertė viršija šio straipsnio 2 ir 6 dalyse nurodytas energines vertes ir kurie atitinka Lietuvos arba Europos standartuose nustatytus reikalavimus.

8. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti įpareigojimai ir šio straipsnio 2 dalyje numatyti reikalavimai netaikomi degalų, tiekiamų orlaiviams ar jūriniam transportui, daliai.

9. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas parduodant dyzeliną Lietuvos kariuomenės ir Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos (angl. NATO) šalių bei partnerių ginkluotųjų pajėgų poreikiams.

10. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta minimali biodegalų dalis kiekviename litre yra įskaičiuojama į šio straipsnio 1 dalyje numatytus įpareigojimus atsižvelgiant į degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių rūšį ir pažangumą.

11. Įgyvendinant šio straipsnio 2 dalyje nustatytą reikalavimą turi būti išlaikomas faktinis minimalus degalų kiekis, neatsižvelgiant į dvigubą biodegalų energinės vertės vertinimą, kaip numatyta šio straipsnio 12 dalyje.

12. Biodegalų ir pažangiųjų biodegalų, taip pat nebiologinių skystųjų ir (ar) dujinių degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių energinė vertė įgyvendinant šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus įpareigojimus gali būti laikoma dvigubai didesne, palyginti su jų pradine energine verte, jeigu jie yra pagaminti iš žaliavų, nurodytų energetikos ministro patvirtintame žaliavų sąraše, kaip tai numatyta šio įstatymo 20 straipsnyje.

16 straipsnis. Degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių apskaitos vienetai

1. Degalų tiekėjams, gamtinių dujų transporto sektoriui tiekėjams, įgyvendinantiems šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus įpareigojimus, taip pat degalus iš atsinaujinančių išteklių, išskyrus elektros energiją, tiekiantiems subjektams, kuriems šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyti įpareigojimai nėra taikomi, už kiekvieną kalendoriniais metais vidaus rinkoje parduotą megadžaulį (MJ) degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių, šio įstatymo 17 straipsnio nustatyta tvarka gali būti skiriami DAEI apskaitos vienetai. DAEI apskaitos vienetai neperkeliami į kitus kalendorinius metus.

2. DAEI apskaitos vienetai, vadovaujantis DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarka, gali būti perleidžiami laikantis šių sąlygų:

1) DAEI apskaitos vienetų registro dalyviams, turintiems pareigą įgyvendinti šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus įpareigojimus;

2) ne vėliau kaip iki kitų kalendorinių metų kovo 1 d.;

3) pagal dvišales sutartis, sudarant DAEI apskaitos vienetų perleidimo sandorį, registruojamą DAEI apskaitos vienetų registre, nurodant DAEI apskaitos vienetų registro dalyvius, perleidžiamų DAEI apskaitos vienetų kiekį, šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.

3. DAEI apskaitos vienetų perleidimo sandorių skaičius neribojamas.

4. DAEI apskaitos vienetai į šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų metinių įpareigojimų įvykdymą įskaitomi Tarybai įvertinus DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių DAEI apskaitos vienetų registre pateiktas atestuoto auditoriaus arba audito įmonės, akredituotų pagal 2018 m. gruodžio 19 d. Komisijos įgyvendinamojo reglamento (ES) 2018/2067 dėl duomenų patikros ir tikrintojų akreditavimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB reikalavimus, metines ataskaitas apie praėjusiais kalendoriniais metais vidaus rinkoje parduotus degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių kiekius, vykdant šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus įpareigojimus, kaip nurodyta šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalies 4 punkte.

5. Atestuoto auditoriaus arba audito įmonės metinėje ataskaitoje nustačius esminių trūkumų, susijusių su DAEI apskaitos vienetų skyrimu, DAEI apskaitos vienetai yra panaikinami iš DAEI apskaitos vienetų registro, vadovaujantis DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarka.

6. Už audito metu nustatytus esminius trūkumus ir dėl šių trūkumų DAEI apskaitos vienetų panaikinimo pasekmes atsako DAEI apskaitos vienetų registro dalyviai.

17 straipsnis. Degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių apskaitos vienetų registras ir jo administravimo tvarka

1. Siekiant užtikrinti skaidrų ir patikimą šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų vykdymą, informacija apie DAEI apskaitos vienetų registro dalyvius, DAEI apskaitos vienetų skyrimą, perleidimą ir panaikinimą, taip pat metinės atestuoto auditoriaus arba audito įmonės ataskaitos apie kalendoriniais metais vidaus rinkoje parduotų degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių kiekius, kurie gali būti įtraukti į šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų įvykdymą, teikiama, kaupiama ir tvarkoma DAEI apskaitos vienetų registre, vadovaujantis DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarka.

2. Degalų tiekėjai ir gamtinių dujų transporto sektoriui tiekėjai, kuriems pagal šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalis yra nustatyti įpareigojimai, kiti degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių, išskyrus elektros energiją, tiekiantys subjektai, siekiantys įgyti DAEI apskaitos vienetų, ir subjektai, besiverčiantys didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarka privalo:

- 1) registruotis DAEI apskaitos vienetų registre;
- 2) mokėti nustatytas įmokas;
- 3) teikti informaciją apie vidaus rinkoje parduotus degalų ir degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių kiekius;
- 4) ne vėliau kaip iki einamųjų metų balandžio 30 d. pateikti atestuoto auditoriaus arba audito įmonės ataskaitą apie praėjusiais kalendoriniais metais vidaus rinkoje parduotus degalų ir degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių kiekius;
- 5) per 14 kalendorinių dienų nuo degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių išvežimo už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų dienos informuoti DAEI apskaitos vienetų registro administratorių apie degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių, už kuriuos buvo skirti DAEI apskaitos vienetai, išvežimą už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų.

3. DAEI apskaitos vienetų registravimo DAEI apskaitos vienetų registre metu nurodoma ši informacija:

- 1) dokumento, kuriuo patvirtinamas akcizų mokėjimo už degalus laikino atidėjimo režimo panaikinimas, numeris arba, jeigu už parduodamus degalus neatsiranda prievolė mokėti akcizų, nurodoma degalų pardavimo vidaus rinkoje data;
- 2) pridėtinės vertės mokesčių sąskaitos faktūros, kuria buvo įformintas atitinkamų degalų pardavimas, numeris;
- 3) parduotų degalų ir (ar) biodegalų kiekis, išreikštas energine verte, numatyta energetikos ministro tvirtinamoje metodikoje;
- 4) parduotų degalų ir (ar) biodegalų rūšis, įvardijant biodegalų gamybai panaudotas žaliavas ir jų kilmės šalį;
- 5) per 14 kalendorinių dienų nuo degalų pardavimo vidaus rinkoje dienos turi būti pateikiamas biodegalų siuntos tvarumo charakteristikas patvirtinančio dokumento numeris kartu su informacija apie bendrą degalų ir energijos būvio ciklo metu išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų intensyvumą, išreikštą g CO₂eq/MJ;
- 6) kita DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarkoje nurodyta informacija.

4. Degalų tiekėjai ir subjektai, besiverčiantys didmenine prekyba nefasuotais naftos produktais, kuriems šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nustatyti įpareigojimai nėra taikomi, kiekvieną kartą parduodami degalų ir biodegalų mišinius, kuriuose biodegalų koncentracija viršija 10 proc. skaičiuojant pagal bendrą mišinio energinę vertę, DAEI apskaitos vienetų registre nurodo subjektą (-us), kuriems mišinys buvo parduotas.

5. DAEI apskaitos vienetų perleidimo sandorio, registruojamo DAEI apskaitos vienetų registre, metu nurodomas DAEI apskaitos vienetų registracijos numeris ir kita DAEI apskaitos vienetų registro administravimo tvarkoje nurodyta informacija.

6. Akcizų informacinėje sistemoje ir muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje registruota informacija apie akcizų sumokėjimą ir degalų patiekimą vidaus rinkoje DAEI apskaitos vienetų registruui perduodama neatlygintinai pagal automatizuoto duomenų teikimo sutartis.

7. DAEI apskaitos vienetų registro valdytoja yra Energetikos ministerijos įgaliota institucija, įstaiga ar įmonė.

8. DAEI apskaitos vienetų registro sukūrimas ir administravimas yra finansuojamas DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių įmokomis, kurios nustatomos, surenkamos ir administruojamos Energetikos ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis atsižvelgiant į DAEI apskaitos vienetų registro valdytojo pateiktas pastabas ir DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių veiklos apimtis. DAEI apskaitos vienetų registro valdytojas DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių įmokas nustato, suderinęs su Energetikos ministerija ir Taryba.

9. Per 30 kalendorinių dienų nuo finansinių metų pabaigos DAEI apskaitos vienetų registro valdytojas privalo pateikti Tarybai finansinių ataskaitų rinkinį, kuriame būtų aiškiai atskirtos DAEI

apskaitos vienetų registro administravimo veiklos sąnaudos ir pajamos, gautos iš DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių. Taryba, įvertinusi DAEI apskaitos vienetų registro valdytojo veiklos sąnaudų ir gautų pajamų santykį, turi teisę pareikalauti DAEI apskaitos vienetų registro valdytoją peržiūrėti patvirtintas įmokas už jo teikiamas paslaugas, užtikrinant, kad DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių mokamos įmokos būtų pagrįstos DAEI apskaitos vienetų registro valdytojo veiklos sąnaudomis, atsižvelgiant į protingumo kriterijų atitinkančią pelno normą.

18 straipsnis. Įpareigojimų degalų tiekėjams administravimas ir kontrolė

1. Taryba, vadovaudamasi šio įstatymo, Energetikos įstatymo, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir Tarybos nustatytos tvarkos nuostatomis, kontroliuodama ir prižiūrėdama šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą įpareigojimų vykdymą, atlieka planinius ir neplaninius fizinius patikrinimus akcizais apmokestinamų prekių sandėliuose, muitinės postų muitinio tikrinimo vietose ir muitinės laikinojo saugojimo sandėliuose. Patikrinimuose dalyvauja Vyriausybės įgaliotos institucijos pareigūnai, kurie yra atsakingi už degalų ir biodegalų mėginių paėmimą ir laboratorinį mėginių ištyrimą. Patikrinimų metu turi būti įvertinta akcizais apmokestinamų prekių sandėliuose, muitinės postų muitinio tikrinimo vietose ir muitinės laikinojo saugojimo sandėliuose laikomų degalų ir biodegalų kiekių ir rūšių atitiktis akcizų informacinėje sistemoje ir muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje pateiktiems duomenims. Taryba motyvuotu prašymu turi teisę prašyti kitų valstybinę kontrolę ir priežiūrą vykdančių valstybės institucijų dalyvauti patikrinimo procedūrose.

2. Taryba, atlikdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytus planinius ir neplaninius patikrinimus, turi Energetikos įstatymo 24¹ straipsnyje nurodytas teises.

3. Vyriausybės įgaliota institucija, vadovaudamasi šio įstatymo, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos tvarkos nuostatomis, kontroliuodama šio įstatymo 15 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų įgyvendinimą, atlieka planinius ir neplaninius fizinius patikrinimus mažmeninės prekybos degalais vietose tikrindama, ar yra tinkamai laikomasi šio įstatymo 15 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų ir ar pagal šio įstatymo 17 straipsnio 4 dalį pateikta informacija atitinka patikrinimo metu gautus duomenis.

4. Vykdydami DAEI apskaitos vienetų registro dalyvių veiklos priežiūrą, Tarybos įgalioti pareigūnai turi teisę:

1) įeiti į DAEI apskaitos vienetų registro dalyvio valdomas patalpas ir tikrinti jose esančias degalų laikymo ir transportavimo talpyklas, maišymo terminalus;

2) gauti visą patikrinimui atlikti būtiną ir reikalingą informaciją, duomenis, dokumentus (neatsižvelgiant į tai, kokioje laikmenoje jie saugomi), jų kopijas ir išrašus;

3) gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš asmenų, susijusių su tikrinamu DAEI apskaitos vienetų registro dalyviu, reikalauti, kad jie atvyktų į Tarybos patalpas duoti paaiškinimų;

4) gauti informaciją ir dokumentus, jų kopijas apie juridinių asmenų turtą ir pajamas, ūkines, finansines ir kitas operacijas iš valstybės ir savivaldybės institucijų, taip pat iš Lietuvos banko, komercinių bankų ir kitų kredito bei finansų įstaigų, auditorių, kitų juridinių ir fizinių asmenų, nepaisant to, ar informacija laikoma konfidencialia, ar nelaikoma;

5) pagal duomenų teikimo sutartis, gauti informaciją iš valstybės ar kitų juridinių asmenų valdomų ar tvarkomų registų, duomenų bazių ir informacinių sistemų;

6) patikrinimui atlikti pasitelkti specialistų ir ekspertų;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, kitais juridiniais ar fiziniais asmenimis, kurių paslaugomis Taryba naudosis atlikdama patikrinimą;

8) atlikdami patikrinimą naudoti visą Tarybos turimą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą kitų patikrinimų metu;

9) naudotis kitomis įstatymų suteiktomis teisėmis.

5. Vyriausybės įgaliota institucija, atlikusi degalų mėginių, paimtų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų patikrinimų metu, laboratorinius tyrimus, Tarybos nustatyta tvarka informuoja Tarybą apie gautus laboratorinių tyrimų rezultatus. Taryba, nustačiusi pažeidimą, priima sprendimą dėl sankcijos, nustatytos šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 2 punkte, skyrimo.

6. Taryba, gavusi šio įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje numatytą atestuoto auditoriaus arba audito įmonės praėjusių kalendorinių metų ataskaitą, Tarybos nustatyta tvarka įvertina degalų tiekėjų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjų įpareigojimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse, įgyvendinimą. Vertindama įpareigojimų įgyvendinimą, Taryba atsižvelgia į:

1) degalų tiekėjų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjų vidaus rinkoje parduotus degalų kiekius;

2) degalų tiekėjams ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams priklausančius DAEI apskaitos vienetų;

3) vidaus rinkoje parduotų biodegalų atitiktį energetikos ministro patvirtintam žaliavų sąrašui;

4) šio įstatymo 19 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus;

5) kitus DAEI apskaitos vienetų registre pateiktus duomenis ir (ar) Vyriausybės įgaliotos institucijos patikrinimų metu identifikuotus neatitikimus ir (ar) pažeidimus.

7. Taryba turi teisę reikalauti iš degalų tiekėjų ar transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjų papildomos informacijos, pagrindžiančios tinkamą šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytų įpareigojimų įgyvendinimą.

8. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos DAEI apskaitos vienetų registro administratoriui teikia informaciją apie degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių išgabenimo už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų faktą.

9. Taryba, Vyriausybės įgaliota institucija ir kitos valstybės institucijos ar įstaigos bendradarbiauja ir keičiasi informacija, kuri reikalinga, kad būtų užtikrinta šio įstatymo 15 straipsnio 1, 2, 3 ir 6 dalyse numatytų įpareigojimų įgyvendinimo priežiūra.

10. Degalų ar transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjui neįvykdžius ar netinkamai įvykdžius šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus įpareigojimus, Taryba skiria šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalyje numatytas sankcijas.

11. Subjektui, vykdančiam mažmeninės prekybos degalais veiklą, neįvykdžius ar netinkamai įvykdžius šio įstatymo 15 straipsnio 6 dalyje numatytus reikalavimus, Vyriausybės įgaliota institucija skiria šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje numatytas sankcijas.

12. Tarybos ir Vyriausybės įgaliotos institucijos priimti sprendimai dėl sankcijų, nustatytų šio įstatymo 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse, skyrimo per 30 kalendorinių dienų nuo šių sprendimų įteikimo ekonominės veiklos vykdytojui dienos gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Biodegalų naudojimui taikomi reikalavimai

1. Degalų tiekėjai ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjai įgyvendindami šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus įpareigojimus turi užtikrinti, kad biodegalų, taip pat transporto sektoriuje suvartojamo biokuro, jeigu jie pagaminti iš maistinių ir pašarinių augalų, procentinė dalis skaičiuojant nuo bendros degalų tiekėjo parduotų degalų energinės vertės, nebus daugiau kaip vienu procentiniu punktu didesnė nei tokio kuro dalis, palyginti su galutiniu energijos suvartojimu Lietuvos Respublikos kelių ir geležinkelių transporto sektoriuose 2020 metais

2. Degalų tiekėjai ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjai, įgyvendindami šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytus įpareigojimus, turi užtikrinti, kad biodegalų, pagamintų iš naudoto kepimo aliejaus ir 1 ir 2 kategorijų gyvūninių riebalų, kaip apibrėžta pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, procentinė dalis, skaičiuojant nuo bendros degalų tiekėjo parduotų degalų energinės vertės, neviršys 1,7 procento ribos.

3. Informacija apie atitinkamais kalendoriniais metais Lietuvos Respublikoje sunaudotus biodegalų kiekius bendrame galutiniame transporto sektoriaus energijos suvartojime skelbiama Lietuvos statistikos departamento oficialiosios statistikos portale.

4. Viršijus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas ribas biodegalų, taip pat transporto sektoriuje suvartoto biokuro, jeigu jie pagaminti iš maistinių ir pašarinių augalų ir (ar) iš naudoto kepimo aliejaus ir 1 ir 2 kategorijų gyvūninių riebalų, kaip apibrėžta 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1069/2009, dalis nėra įskaičiuojama į šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytą įpareigojimų įgyvendinimą.

5. Apskaičiuojant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje numatytą atsinaujinančių energijos išteklių dalį transporto sektoriuje, taikant finansinę paramą už biodegalų naudojimą ar įmaišant biodegalus į degalus, kaip nurodyta šio įstatymo 15 straipsnyje, biodegalai turi atitikti Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme nustatytus tvarumo ir išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijus.

6. Degalų tiekėjų tiekiami degalų ir biodegalų mišiniai turi atitikti privalomuosius naftos produktų, biodegalų ir skystojo kuro kokybės rodiklius, nustatytus Energetikos ministerijos kartu su Aplinkos ministerija ir Susisiekimo ministerija.

7. Degalų pardavimo vietose turi būti prekiaujama tik Lietuvos ir (ar) Europos standartų reikalavimus atitinkančiais degalų ir biodegalų mišiniais.

8. Lietuvos standartizacijos departamentas rengia standartus dėl biodegalų ir degalų mišinių ir užtikrina naujausių Europoje taikomų degalų kokybės standartų pritaikymą Lietuvos standartams.

9. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytų standartų taikymo ir kitų reikalavimų įgyvendinimo tvarką ir sąlygas nustato Susisiekimo ministerija kartu su Aplinkos ministerija ir Energetikos ministerija.

10. Iš aliejinių augalų, nurodytų 2019 m. kovo 13 d. Europos Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/807, kuriuo dėl didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų, kurių auginimo teritorija reikšmingai plečiama į žemės, kurioje yra didelių anglies sandėpų, plotus, nustatymo ir nedidelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro sertifikavimo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 (toliau – Reglamentas (ES) 2019/807) priede, tarp jų ir alyvpalmių, pagaminti degalai nelaikomi biodegalais, jei pradinė žaliava atitinka didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų nustatymo kriterijus, nurodytus šiame reglamente.

20 straipsnis. Pažangiųjų biodegalų ir biodegalų, kurių dalis siekiant degalų tiekėjams nustatytų įpareigojimų gali būti laikoma du kartus didesne už jų energinę vertę, gamybai tinkamų naudoti žaliavų vertinimas.

1. Energetikos ministras kartu su Lietuvos Respublikos aplinkos ministru ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministru, atsižvelgdami į šio straipsnio 3 dalies nuostatas, tvirtina Pažangiųjų biodegalų gamybai tinkamų naudoti žaliavų ir žaliavų, iš kurių pagamintų biodegalų dalis, siekiant šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų, gali būti laikoma du kartus didesne už jų energinę vertę, vertinimo metodiką (toliau – Žaliavų vertinimo metodika).

2. Žaliavų vertinimo metodika nustato pradinių žaliavų, naudojamų biodegalų gamybai, vertinimo kriterijus ir jų reikšmes, kuriomis remiantis žaliavos gali būti įtraukiamos į energetikos ministro tvirtinamą žaliavų sąrašą (toliau – Žaliavų sąrašas), kuris sudaromas vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2018/2001/ES dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją IX priedu.

3. Nustatant žaliavų vertinimo kriterijus Žaliavų vertinimo metodikoje, be kita ko, turi būti atsižvelgiama:

1) į žaliavų, naudojamų biodegalų gamybai, išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų sumažėjimo vertes palyginti su iškastiniu kuru;

2) į žaliavų tvarumą;

3) ar žaliavos yra priskirtinos žaliavų grupei, dėl kurių naudojimo biodegalų gamybai kyla didelė netiesioginio žemės naudojimo keitimo rizika, kaip tai yra apibrėžta Reglamente (ES) 2019/807;

4) į atliekų prevencijos ir tvarkymo prioritetus bei žiedinės ekonomikos principus;

5) į žaliavų priskyrimą atliekų, liekanų ar šalutinių produktų grupėms, atsižvelgiant į žaliavų ekonominę vertę ir alternatyvius jų panaudojimo būdus bei poreikį išvengti iškraipiančio poveikio tų žaliavų rinkoms;

6) biodegalų gamybos technologijų pažangą ir santykinės kainas.

4. Žaliavų sąrašas gali būti keičiamas, gavus pasiūlymų iš asmenų ar institucijų, atsižvelgiant į inovatyvių technologijų progresą ar naujų žaliavų atsiradimą rinkoje, taip pat atsiradus papildomų duomenų apie Žaliavų sąraše esančių žaliavų neatitikimą Žaliavų vertinimo metodikoje patvirtintiems kriterijams, tačiau nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2018/2001/ES dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją IX priede įtvirtintame žaliavų sąraše numatytų žaliavų kategorijų.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytus pasiūlymus keisti Žaliavų sąrašą ir Žaliavų sąrašo keitimo poreikį pagrindžiančią informaciją vertina viešoji įstaiga Lietuvos energetikos agentūra (toliau – Agentūra) jos nustatyta tvarka ir atsižvelgdama į Žaliavų vertinimo metodikoje nustatytus vertinimo kriterijus ir jų reikšmes.

6. Agentūra žaliavų vertinimo tikslais turi teisę prašyti pasiūlymus dėl Žaliavų sąrašo keitimo poreikio pateikusių subjekto pateikti papildomą informaciją apie žaliavą, kurią siūloma įtraukti į Žaliavų sąrašą arba kurią siūloma pašalinti iš Žaliavų sąrašo.

7. Agentūra įvertina pasiūlymus, gautus nuo praėjusių metų birželio 1 d. iki einamųjų kalendorinių metų sausio 2 d., ir vertinimo išvadą su motyvais dėl kiekvienos žaliavos įtraukimo į Žaliavų sąrašą tikslingumo ir pritarimo ar nepritarimo dėl Žaliavų sąrašo keitimo Energetikos ministerijai pateikia iki einamųjų metų birželio 30 d.

8. Energetikos ministerija, gavusi Agentūros vertinimo išvadą, kurioje pritariama Žaliavų sąrašo pakeitimui, parengia ir pateikia viešajai konsultacijai Žaliavų sąrašo pakeitimo projektą.

9. Jeigu Agentūros pateiktoje išvadoje yra nepritariama Žaliavų sąrašo pakeitimui, Energetikos ministerija, įvertinusi Agentūros pateiktus duomenis, apie tai informuoja pasiūlymą teikusį subjektą, Aplinkos ministeriją ir Žemės ūkio ministeriją.

10. Žaliava, kurios pašalinimui ar įtraukimui į Žaliavų sąrašą nebuvo pritarta, gali būti vertinama pakartotinai, gavus pasiūlymą šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka ir esant naujiems faktiniams duomenims apie vertinamą žaliavą, ne anksčiau kaip po 2 kalendorinių metų nuo paskutinės vertinimo išvados apie tą žaliavą pateikimo.

11. Žaliavą vertinant pakartotinai, galioja šiame straipsnyje numatyta vertinimo proceso tvarka.

12. Pakeistas žaliavų sąrašas įsigalioja ne anksčiau kaip po 90 kalendorinių dienų nuo jo patvirtinimo dienos.

PENKTASIS SKIRSNIS ELEKTROS ENERGIJOS NAUDOJIMAS TRANSPORTE

21 straipsnis. Elektros energijos naudojimas transporte

1. Skatinant elektros naudojimą transporte, siekiama didinti pirmą kartą Lietuvos Respublikoje registruojamų ir perregistruojamų naujų ir (ar) naudotų elektromobilių skaičių:

- 1) iki 2025 metų M1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 10 procentų, o N1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 30 procentų metinių pirkimų sandorių;
- 2) iki 2030 metų M1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinių pirkimų sandorių.

2. Nuo 2030 m. sausio 1 d. N1 klasės transporto priemonės su vidaus degimo varikliais, išskyrus alternatyviaisiais degalais varomas N1 klasės transporto priemones, negali būti registruojamos.

3. Finansinės paramos priemonės įsigyjant elektromobilius ir (ar) įrengiant arba atnaujinant jų įkrovimui reikalingą infrastruktūrą taikomos, kol M1 ir N1 klasės elektromobiliai sudarys ne mažiau kaip 10 procentų viso lengvųjų automobilių parko.

22 straipsnis. Elektromobilių įkrovimo infrastruktūros planavimas ir plėtra

1. Iki 2030 metų turi būti įrengta 60 000 elektromobilių įkrovimo prieigų, iš kurių 6 000 – viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos.

2. Viešosios elektromobilių didelės ir labai didelės galios įkrovimo prieigos pirmiausia turi būti įrengiamos Lietuvos didmiesčiuose, taip pat šalia kelių, priklausančių pagrindiniam transeuropiniam kelių tinklui, ir šalia kitų transeuropiniam kelių tinklui priklausančių valstybinės reikšmės kelių.

3. Viešosios didelės arba labai didelės galios įkrovimo prieigos, atsižvelgiant į technines galimybes, turėtų būti įrengtos šalia valstybinės reikšmės kelių ne didesniu kaip 50 km atstumu viena nuo kitos.

4. Viešosios elektromobilių didelės ir labai didelės galios įkrovimo prieigos šalia valstybinės reikšmės kelių ir miestuose turi būti įrengiamos atsižvelgiant į augantį Lietuvoje registruotų elektromobilių skaičių, proporcingai taip, kad viena viešoji didelės arba labai didelės galios įkrovimo prieiga tektų ne daugiau kaip keturiasdešimčiai grynųjų elektromobilių.

5. Reikalavimai ir taisyklės dėl minimalaus įkrovimo prieigų skaičiaus ir susijusios infrastruktūros įdiegimo statomuose pastatuose, daugiabučių gyvenamųjų pastatų kiemuose, rekonstruojamų, atnaujinamų (modernizuojamų) gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų teritorijose nustatomi aplinkos ministro nustatyta tvarka.

6. Savivaldybės užtikrina, kad viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai, siekiantys įrengti viešąsias elektromobilių įkrovimo prieigas miestuose, būtų atrenkami tik viešo konkurso būdu ir nediskriminacinėmis sąlygomis.

7. Konkurso sąlygos ir elektromobilių įkrovimo infrastruktūros planavimo ir plėtros dokumentai turi būti rengiami konsultuojantis su skirstomųjų tinklų operatoriais, prie kurių valdomų tinklų būtų prijungiamos planuojamos elektromobilių įkrovimo prieigos.

8. Savivaldybė, norėdama tapti viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos operatore, vadovaujasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 9¹ straipsnyje nustatyta tvarka.

9. Savivaldybės, suderinusios su Susisiekimo ministerija, parengia arba atnaujiną savivaldybės teritorijoje esančiuose vietinės reikšmės keliuose iki 2030 metų numatomų įrengti viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų planus, kuriuose turi būti numatytos prioritetinės vietos viešosioms elektromobilių įkrovimo prieigoms įrengti. Planai turi būti atnaujinami ne rečiau kaip kas trejus metus ir skelbiami viešai.

10. Savivaldybės Susisiekimo ministerijai teikia informaciją apie savivaldybės teritorijoje esamas ir praeitais kalendoriniais metais įrengtas naujas elektromobilių įkrovimo prieigas.

11. Susisiekimo ministerija kiekvienais kalendoriniais metais peržiūri ir įvertina elektromobilių įkrovimo infrastruktūros plėtros apimtį miestuose ir šalia pagrindinių valstybinės reikšmės kelių ir savo interneto tinklalapyje skelbia apibendrinančią informaciją.

12. Savivaldybių tarybos nustato ir pagal poreikį periodiškai atnaujiną mažos taršos transporto zonas miestuose, atsižvelgdamos į darnaus judumo mieste planus ir valstybinio aplinkos oro monitoringo ir (ar) savivaldybės aplinkos oro monitoringo duomenis savivaldybių teritorijose, kuriose paskutiniiais kalendoriniais metais buvo viršytos kietųjų dalelių ar azoto oksidų koncentracijos aplinkos ore normos.

13. Nuo 2023 m. sausio 1 d. visose statomose arba rekonstruojamose degalinėse turi būti įrengta bent viena viešoji didelės arba labai didelės galios elektromobilių įkrovimo prieiga.

14. Nuo 2023 m. sausio 1 d. visose statomose arba rekonstruojamose autobusų ir geležinkelio stotyse, oro uostuose ir jūrų uoste turi būti įrengta viešoji elektromobilių įkrovimo stotelė.

15. Elektromobilių įkrovimo prieigos, išskyrus belaidžius arba induktyviuosius įrenginius, turi atitikti Lietuvos ir Europos patvirtintuose standartuose numatytus reikalavimus dėl transporto priemonių jungčių ir įvadų, matmenų suderinamumo ir sukeičiamumo.

16. Įrengiant naujas viešąsias ir pusiau viešąsias elektromobilių įkrovimo prieigas stebėjimo ir kontrolės tikslais turi būti įrengiamos pažangiosios matavimo sistemos.

17. Elektros skirstomųjų tinklų operatorius yra atsakingas už elektromobilių įkrovimo prieigų prijungimą prie elektros energijos tinklų Elektros energetikos įstatymo numatyta tvarka.

18. Viešosios ir pusiau viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos prie elektros energijos skirstomųjų tinklų gali būti prijungiamos tik jeigu jos yra įregistruotos Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje.

19. Šio straipsnio 18 dalis negalioja prijungiant privačias elektromobilių įkrovimo prieigas.

23 straipsnis. Elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai ir savininkai

1. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai turi sudaryti sąlygas elektromobilių įkrauti neturint tiesioginės sutarties su elektros energijos tiekėju ir (ar) elektromobilių įkrovimo prieigos operatoriumi, sudarant galimybę už elektromobilio įkrovimo paslaugą atsiskaityti vietoje (banko kortele, mobiliąja aplikacija) be išankstinių specialių identifikacinių kortelių ar kitų priemonių.

2. Elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai turi teisę sudaryti elektros tiekimo įkrovimo prieigai sutartį su bet kuriuo pasirinktu nepriklausomu elektros energijos tiekėju, elektros energijos gamintoju pagal dvišales elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartis arba su atsinaujinančių išteklių energijos bendrijomis, Elektros energetikos įstatyme numatyta tvarka.

3. Viešųjų ir pusiau viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai, privačių elektromobilių įkrovimo prieigų savininkai turi užtikrinti, kad jų valdomos elektromobilių įkrovimo prieigos būtų tinkamai įrengtos ir prižiūrimos visą jų eksploatavimo laikotarpį, vadovaujantis elektros įrenginių įrengimo, eksploatavimo techninę saugą, elektromagnetinį suderinamumą, elektrotechnikos gaminių saugą reglamentuojančiais teisės aktais, nekeltų grėsmės prieigų naudotojams ir (ar) jų transporto priemonėms.

24 straipsnis. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema

1. Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemą valdo Susisiekimo ministerija, administruoja Susisiekimo ministerijos paskirtas subjektas (toliau – Administratorius).

2. Lietuvoje veikiančios viešosios ir pusiau viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos ir jų operatoriai privalo turėti Administratoriaus suteiktus unikalius identifikacinius kodus ir būti įregistruoti Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje Administratoriaus nustatyta tvarka.

3. Už viešųjų ir pusiau viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatorių ir jiems priklausančių prieigų įregistravimą Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje atsako elektromobilių įkrovimo prieigos operatorius. Administratorius užtikrina, kad Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos duomenys būtų prieinami visiems naudotojams viešai ir nediskriminaciniu pagrindu.

4. Administratorius registruoja, kaupia ir tvarko duomenis Viešosios elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje bei užtikrina, kad Viešosios elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos duomenys būtų atviri visiems jos naudotojams, nepažeidžiant 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) nuostatų.

5. Administratoriaus nustatyta tvarka viešųjų ir pusiau viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai Administratoriui teikia elektromobilių stotelės statinius ir, kai elektromobilių įkrovimo prieiga turi galimybę perduoti, dinامينius duomenis.

6. Viešosios ar pusiau viešosios elektromobilių įkrovimo stotelės statiniai ir dinaminiai duomenys, kai elektromobilių įkrovimo prieiga turi galimybę perduoti dinامينius duomenis, Administratoriui teikiami pagal atvirą įkrovimo prieigų protokolą (angl. „Open Charge Point Protocol“) arba pagal kitą su juo suderinamą protokolą.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

DUJINIŲ DEGALŲ NAUDOJIMAS TRANSPORTE

25 straipsnis. Biodujų naudojimas ir tiekimas transportui

1. Biodujos į transporto priemones tiekiamos tiesiogiai per suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktus ir (ar) suskystintų gamtinių dujų pildymo punktus arba per suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktus ir (ar) suskystintų gamtinių dujų pildymo punktus, panaudojant atsinaujinančių energijos išteklių kilmės garantijas, kaip tai numatyta Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme.

2. Suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktai prijungiami prie gamtinių dujų perdavimo ar skirstymo sistemų vadovaujantis Gamtinių dujų įstatymo ir jį įgyvendinančių teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis.

3. Biodujų ir gamtinių dujų mišiniai, tiekiami šio straipsnio 2 dalyje numatytais būdais, privalo atitikti energetikos ministro nustatytus gamtinių dujų kokybės reikalavimus.

4. Nauji biodujų gamybos įrenginiai prijungiami prie gamtinių dujų sistemų, vadovaujantis Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Dujinių degalų naudojimas ir infrastruktūra

1. Visų kategorijų, gamtinėmis dujomis varomų transporto priemonių įsigijimas skatinamas tik tuo atveju, jeigu kartu su gamtinėmis dujomis sunaudojama biodujų ir (ar) nebiologinės kilmės dujinių degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių dalis yra ne mažesnė kaip 10 procentų.

2. Transporto priemonės pagal šio straipsnio 1 dalį skatinamos, kol biodujų ir (ar) nebiologinės kilmės dujinių degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių dalis, palyginti su galutiniu transporto sektoriaus energijos suvartojimu, pasieks ne mažiau kaip 5,2 procento.

3. Siekiama, kad suminė gamtinių dujų, biodujų ir nebiologinės kilmės dujinių degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių dalis, palyginti su galutiniu transporto sektoriaus energijos suvartojimu, 2030 metais sudarytų ne mažiau kaip 32 procentus.

4. Planuojant dujinių degalų infrastruktūros plėtrą, atsižvelgiant į technines galimybes, turi būti užtikrinami šie minimalūs reikalavimai:

1) atstumas tarp suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktų turėtų sudaryti ne daugiau kaip 100 km, minimalus viešai prieinamų suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktų skaičius iki 2025 m. gruodžio 31 d. – ne mažesnis kaip 15 vnt., o iki 2030 m. gruodžio 31 d. – ne mažesnis kaip 30 vnt.;

2) atstumas tarp suskystintų gamtinių dujų pildymo punktų Lietuvoje turėtų sudaryti ne daugiau kaip 200 km, minimalus viešai prieinamų suskystintų gamtinių dujų pildymo punktų skaičius planuojamas taip, kad dviem tūkstančiams Lietuvoje registruotų sunkiųjų N3 kategorijos transporto priemonių tektų ne mažiau kaip vienas suskystintų gamtinių dujų pildymo punktas, užtikrinant, kad suskystintų gamtinių dujų pildymo punktų skaičius iki 2025 m. gruodžio 31 d. būtų ne mažesnis kaip 2 vnt., o iki 2030 m. gruodžio 31 d. – ne mažesnis kaip 3 vnt.

5. Savivaldybės Susisiekimo ministerijai teikia informaciją apie savivaldybės teritorijoje esamas ir praeitais kalendoriniais metais įrengtus naujus suslėgtų ir suskystintų gamtinių dujų ir (ar) vandenilio dujų pildymo punktus.

27 straipsnis. Kitos alternatyviųjų degalų naudojimą reglamentuojančios nuostatos

1. Nuo 2029 m. sausio 1 d. visas viešasis keleivių vežimo keliais transportas, įskaitant taksi ir pavėžėjimo paslaugas teikiančių asmenų transporto priemones, turi būti pritaikytas naudoti alternatyviuosius degalus.

2. Savivaldybės kuria infrastruktūrą, reikalingą degalus iš atsinaujinančių išteklių energijos, naudojančių transporto priemonių naudojimo plėtrai, vadovaudamosi atsinaujinančių išteklių energijos naudojimo ir darnaus judumo miestuose planais.

3. Taikant finansines priemones alternatyviaisiais degalais varomoms sunkiosioms transporto priemonėms, įskaitant ir žemės ūkyje naudojamas transporto priemones, turi būti atsižvelgiama į jų potencialą siekiant transporto sektoriaus taršos mažinimo.

4. Kiekvienos alternatyviais degalais arba jų mišiniais ar kombinacijomis varomos transporto priemonės techniniame pase turi būti išskirta, kokius degalus, jų mišinius ar degalų kombinacijas naudoja transporto priemonė, ar transporto priemonėje yra sumontuotas vidaus degimo variklis.

5. Jeigu transporto priemonė yra hibridinė ir kartu su elektros energija naudoja kitos rūšies degalus, transporto priemonės techniniame pase turi būti nurodoma, ar transporto priemonė yra įkraunama iš išorės ar naudoja kitokį elektros energijos ir degalų derinimo būdą.

6. Jeigu transporto priemonė yra varoma dujomis ar dujiniais mišiniais, turi būti nurodyta, kokiomis dujomis ar jų mišiniais transporto priemonė yra varoma: naftos dujomis, suslėgtomis ar suskystintomis gamtinėmis dujomis ar vandenilio dujomis ir jų mišiniais.

7. Už motorinių transporto priemonių registravimą atsakinga institucija ar įstaiga viešai skelbia informaciją apie Lietuvos Respublikoje įregistruotas ar perregistruotas transporto priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalies nuostatas.

28 straipsnis. Alternatyviųjų degalų infrastruktūros prieinamumas

1. Įrengiant viešajam naudojimui skirtus degalų pildymo punktus ir (ar) elektromobilių įkrovimo prieigas, turi būti užtikrinamos galimybės įrengta infrastruktūra naudotis visoms visuomenės grupėms ir asmenims.

2. Viešajam naudojimui skirti degalų pildymo punktai ir (ar) elektromobilių įkrovimo prieigos turi atitikti Lietuvos Respublikos statybos įstatyme įtvirtintas nuostatas dėl atitikties universalios dizaino reikalavimams.

3. Viešajam naudojimui skirti degalų pildymo punktai ir (ar) elektromobilių įkrovimo prieigos turi būti įrengiami užtikrinant jų prieinamumą aplinkos ministro nustatyta tvarka.

SEPTINTASIS SKIRSNIS DARNAUS JUDUMO FONDAS

29 straipsnis. Darnaus judumo fondas

1. Darnaus judumo fondas sudaromas siekiant tikslingai ir nepertraukiamai ne trumpiau kaip iki 2030 metų finansuoti alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių įsigijimą ir naudojimą, joms reikalingos infrastruktūros įsigijimą, įrengimą, modernizavimą ir (ar) plėtrą, vidaus degimo varikliais varomų transporto priemonių, išskyrus visai netaršias transporto priemones, ribojimą ir kitoms darnaus judumo skatinimo priemonėms.

2. Į Darnaus judumo fondą gali būti skiriamos lėšos arba tam tikra jų procentinė dalis, surenkamos iš tikslinių transporto priemonėms taikomų taršos mokesčių, Europos Sąjungos paramos fondų, savanoriškų užsienio valstybių lėšų, skirtų atsinaujinančių išteklių naudojimui transporto sektoriuje skatinti, ir valstybės biudžeto asignavimų.

3. Darnaus judumo fondą administruoja Susisiekimo ministerija arba jos įgaliota institucija.

4. Darnaus judumo fondas administruojamas pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus, nustatančius valstybės biudžeto lėšų naudojimo principus ir tvarką, ir Vyriausybės patvirtintus Darnaus judumo fondo nuostatus.

5. Darnaus judumo fondo lėšos laikomos atskiroje Susisiekimo ministerijos arba jos įgaliotos institucijos sąskaitoje ir įtraukiamos į apskaitą pagal atskirą priemonę.

6. Darnaus judumo fondo lėšos, Darnaus judumo fondo nuostatose nustatyta tvarka gali būti skiriamos savivaldybėms, gyventojams, bendrijoms, verslui, miestų darnaus judumo plano priemonių finansavimui, alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių naudojimo skatinimui, alternatyvių degalų infrastruktūros kūrimui ir plėtrai, aplinkos oro taršos mažinimo priemonių finansavimui, visuomenės švietimui ir kt.

7. Sprendimus dėl Darnaus judumo fondo strateginių programų kryptių ir lėšų tam tikroms Darnaus judumo fondo veiklos kryptims skyrimo Darnaus judumo fondo nuostatuose nustatyta tvarka priima Darnaus judumo fondo taryba.

8. Darnaus judumo fondo tarybos sudarymo tvarka, Darnaus judumo fondo tarybos narių kompetencijos reikalavimai nustatomi Darnaus judumo fondo nuostatuose.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS INFORMAVIMAS IR ŠVIETIMAS

30 straipsnis. Informacijos sklaida ir švietimas

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir įmonės pagal kompetenciją rengia, sistemina ir ne rečiau kaip kartą per metus savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie alternatyviaisiais degalais varomų transporto priemonių panaudojimo galimybes, ekonominę ir aplinkosauginę naudą.

2. Energetikos ministerija, Susisiekimo ministerija, Aplinkos ministerija ir kitos institucijos pagal kompetenciją rengia ir įgyvendina visuomenės informavimo ir sąmoningumo ugdymo priemonės, teikia konsultacijas ir skatina naudoti alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemones.

3. Siekiant formuoti visuomenės elgseną, keisti jos įpročius ir skatinti perėjimą prie alternatyviaisiais degalais varomo transporto naudojimo vykdomas visuomenės švietimas ir susijusios informacijos viešinimo kampanijos atitinkamose vietose:

1) privalomas pamokų ar paskaitų kursas ikimokyklinio, priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo įstaigose, profesinio ugdymo ir aukštosiose mokyklose;

2) mokymai valstybės ir savivaldos įmonėse, įstaigose ir organizacijose;

3) savivaldybių kampanijos bendruomenėse ir bendrijose;

4) socialinės kampanijos privačiose įmonėse ir organizacijose.

4. Visuomenės švietimas ir susijusios informacijos viešinimas turi apimti informaciją apie išskastinio naftos kuro naudojimo sukeliamą žalą žmonių sveikatai ir aplinkai.

DEVINTASIS SKIRSNIS ATSAKOMYBĖ

31 straipsnis. Atsakomybė

Asmenys, nesilaikantys ar nevykdantys šio įstatymo reikalavimų, atsako šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

32 straipsnis. Sankcijos ir jų taikymo tvarka

1. Degalų tiekėjams ir (ar) transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams už pažeidimus, vykdančiam reguliuojamąją veiklą, Taryba Tarybos nustatyta tvarka skiria šias sankcijas:

1) už įpareigojimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse, nevykdymą, baudą, kurios dydis lygus neįvykdytai įpareigojimo daliai, išreikštai energine verte (megadžauliais), padauginus ją iš 0,04 euro;

2) už patikrinimų, nurodytų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje, metu nustatytus pažeidimus, baudą – nuo 10 000 eurų iki 1 000 000 eurų;

3) už Tarybos teisėtų įpareigojimų (nurodymų) nevykdymą arba vykdymą ne nustatytu laiku baudą – nuo 1 000 eurų iki 5 000 eurų;

4) už kalendoriniais metais pakartotinai nustatytus pažeidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 2 dalies 1 punkte, Energetikos įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti stabdomas ir (ar) panaikinamas degalų tiekėjui išduotas leidimas verstis energetikos veikla.

2. Degalų tiekėjams, transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams ir subjektams, vykdančioms mažmeninės prekybos degalais veiklą, už pažeidimus, vykdančiam reguliuojamąją veiklą Vyriausybės įgaliota institucija Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka skiria baudas:

1) už reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 6 dalyje, nevykdymą – nuo 10 000 eurų iki 1 000 000 eurų;

2) už Vyriausybės įgaliotos institucijos teisėtų įpareigojimų (nurodymų) nevykdymą arba vykdymą ne nustatytu laiku – nuo 1 000 eurų iki 5 000 eurų.

3. Degalų tiekėjams, transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams ir subjektams, vykdančioms mažmeninės prekybos degalais veiklą, už pažeidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose ir 2 dalyje, skiriamos sankcijos atsižvelgiant į:

1) pažeidimo mastą;

2) pažeidimo trukmę;

3) degalų tiekėjams, transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjo ar subjekto, vykdančio mažmeninės prekybos degalais veiklą, lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.

4. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pažeidimą padaręs degalų tiekėjas ar transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjas savo noru užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms, padėjo išaiškinti pažeidimo aplinkybes, nedelsdami ėmėsi priemonių pažeidimui pašalinti.

5. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad degalų tiekėjas, transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjas ar subjektas, vykdomas mažmeninės prekybos degalais veiklą, klaidingai nustatyti pažeidimo aplinkybes, slėpė padarytą pažeidimą, tęsė pažeidimą, nepaisydami Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos nurodymo nutraukti neteisėtą veiklą, arba padarė pažeidimą, dėl kurio šiam skystųjų degalų ir (ar) transporto sektoriaus gamtinių dujų per paskutinius 12 mėnesių buvo skirta bauda už šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose ir 2 dalyje nurodytus pažeidimus.

6. Tarybai ar Vyriausybės įgalios institucijai nustatant sankcijas, atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis gali pripažinti ir kitas šiame įstatyme nenurodytas aplinkybes.

7. Nustatytos sankcijos, neperžengiant šiame straipsnyje nustatytų ribų, mažinamos, jeigu yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, arba didinamos, jeigu yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, sankcijos nustatomos atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą.

8. Kai Taryba ar Vyriausybės įgalios institucija svarsto sankcijos skyrimo klausimą, dalyvauja degalų tiekėjas ar transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjas, kuris įtariamas padaręs pažeidimą ir kuriam skiriama sankcija, vadovas ar jo įgalios atstovas, kurie turi teisę būti išklausti ir duoti paaiškinimus. Jeigu šie asmenys nedalyvauja, sankcijos skyrimo klausimas gali būti išnagrinėtas tik tais atvejais, kai yra duomenų, kad jiems buvo laiku pranešta apie šio klausimo nagrinėjimo vietą ir laiką, ir negautas jų prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą. Tuo atveju, kai yra gautas prašymas atidėti klausimo nagrinėjimą, šis klausimas gali būti išnagrinėtas nedalyvaujant asmenims, jeigu Taryba ar Vyriausybės įgalios institucija, pripažinusi neatvykimo į klausimo nagrinėjimą priežastis nesvarbiomis, atmeta asmens prašymą atidėti klausimo nagrinėjimą.

9. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimas dėl sankcijų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose ir 2 dalyje, skyrimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per 6 mėnesius, o dėl sankcijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, – ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo pažeidimo nustatymo dienos.

10. Sankcijų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, 2 dalyje skyrimas neatleidžia nuo įpareigojimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse, arba nuo reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 2 ir 6 dalyse, vykdymo.

11. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos paskirta bauda į valstybės biudžetą sumokama Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos nustatyta tvarka ir terminais.

12. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo per 30 kalendorinių dienų nuo jo priėmimo dienos gali būti skundžiamas teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

13. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo įsigalioja po 30 kalendorinių dienų nuo jo priėmimo dienos, jeigu per šį laiką įstatymų nustatyta tvarka sprendimas nebuvo apskųstas teismui. Tuo atveju, jeigu Taryba ar Vyriausybės įgalios institucija savo sprendimu ne tik skiria sankciją, bet ir nustato įpareigojimus, Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimas dalyje dėl įpareigojimų nustatymo įsigalioja sprendimo priėmimo dieną, jeigu pačiame sprendime nenustatyta vėlesnė jo įsigaliojimo data. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimo dėl įpareigojimų nustatymo apskundimas teismui įpareigojimų vykdymo nesustabdo, jeigu teismas nenusprendžia kitaip.

14. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimas dėl sankcijos skyrimo yra vykdomasis dokumentas, kuris vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

15. Tarybos ar Vyriausybės įgalios institucijos sprendimo dėl sankcijos skyrimo ir įpareigojimų nustatymo nuorašas asmeniui išsiunčiamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo.

16. Taryba ir Vyriausybės įgalios institucija, vadovaudamosi šio straipsnio nuostatomis, patvirtina sankcijų skyrimo taisykles.

17. Lėšos, gautos už šiame straipsnyje nustatytus pažeidimus, skiriamos atsinaujinančių energijos išteklių transporto sektoriuje naudojimui skatinti per Klimato kaitos programą.

DEŠIMTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis. Ataskaitų teikimas

1. Susisiekimo ministerija Vyriausybės nustatyta tvarka Europos Komisijai kas trejus metus teikia ataskaitą apie priemones, kurių imtasi Lietuvoje siekiant užtikrinti alternatyviųjų degalų infrastruktūros plėtrą.

2. Energetikos ministerija, Aplinkos ministerija, Ekonomikos ir inovacijų ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Statistikos departamentas, savivaldybės, prireikus suslėgtų ir suskystintų gamtinių dujų pildymo punktų, vandenilio dujų pildymo punktų ar elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai ir kitos įmonės, įstaigos ir organizacijos, sistemina ir teikia Susisiekimo ministerijai duomenis, reikalingus šio straipsnio 1 punkte nurodytai ataskaitai parengti.

3. Ataskaitas apie viešųjų pirkimų reikalavimų įgyvendinimą, kas trejus metus, pradedant 2026 m. balandžio 18 d., vadovaujantis 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) Nr. 2019/1161 10 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Europos Komisijai teikia Viešųjų pirkimų tarnyba.

34 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 29 straipsnį, įsigalioja 2021 m. birželio 30 d.

2. Šio įstatymo 29 straipsnis įsigalioja 2022 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2022 m. sausio 1 d., o pirmą kartą nuo įstatymo įsigaliojimo iki 2022 m. sausio 1 d. riba, nustatyta šio įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje, turi būti ne didesnė kaip 6,2 procentinio punkto.

4. Savivaldybės ne vėliau kaip iki 2022 m. sausio 1 d. šio įstatymo 22 straipsnio 9 punkte nustatyta tvarka parengia arba atnauja savivaldybės teritorijoje esančiuose vietinės reikšmės keliuose iki

2030 metų numatomų įrengti viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų planus.

5. Savivaldybės iki kiekvienų kalendorinių metų vasario 1 d. Susisiekimo ministerijai pateikia informaciją apie alternatyvių degalų infrastruktūros plėtrą savivaldybės teritorijoje pagal šio įstatymo 22 straipsnio 10 punktą ir pagal šio įstatymo 26 straipsnio 6 punktą.

4. Savivaldybių tarybos ne vėliau kaip iki 2023 m. sausio 1 d. šio įstatymo 22 straipsnio 12 punkte nustatyta tvarka nustato mažos taršos transporto zonas miestuose.

5. Visos viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos turi būti įregistruotos Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje šio įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Energetikos ministerijos įgaliota institucija, įstaiga ar įmonė atlieka visus būtinus veiksmus, kad šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodytas DAEI apskaitos vienetų registras būtų sukurtas ir pradėtų veikti iki 2022 m. sausio 1 d.

7. Vyriausybė iki 2021 m. gruodžio 31 d. patvirtina šio įstatymo 29 straipsnyje nurodyto Darnaus judumo fondo nuostatus ir atlieka kitus būtinus veiksmus, kad Darnaus judumo fondas būtų įsteigtas 2022 m. sausio 1 d.

8. Vyriausybė, jos įgaliotos institucijos, Lietuvos Respublikos energetikos ministras, Lietuvos Respublikos susisiekimo ministras, Lietuvos Respublikos aplinkos ministras, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministras, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, savivaldybių institucijos ir kitos institucijos pagal kompetenciją iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

9. Šio įstatymo 20 straipsnio, 21 straipsnio 2 dalies, 26 straipsnio 1 ir 2 dalies ir 27 straipsnio 1 dalies nuostatos įsigalioja tik gavus Europos Komisijos pritarimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalies nuostatas.

10. Jeigu Europos Komisijos pritarimas pagal šio straipsnio 9 dalį gaunamas po 2021 m. birželio 30 d., 20 straipsnio, 21 straipsnio 2 dalies, 26 straipsnio 1 ir 2 dalies ir 27 straipsnio 1 dalies nuostatos įsigalioja praėjus 2 mėnesiams nuo Europos Komisijos pritarimo gavimo dienos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
alternatyviųjų degalų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo.

2. 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją.

3. 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1161, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/33/EB dėl skatinimo naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemonės.

4. 2019 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/1745, kuriuo papildomos ir iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/94/ES nuostatos dėl L kategorijos motorinių transporto priemonių įkrovimo prieigų, elektros tiekimo nuo kranto vidaus vandenų laivams, vandenilio tiekimo kelių transportui ir gamtinių dujų tiekimo kelių ir vandens transportui ir panaikinamas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/674.